

Domácí pobožnost na Velký pátek 10.4.2020

1. ÚVOD

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého Amen

Heslo dne:

Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Jan 3,16

2. PÍSEŇ: *Myśmy pod Twoim krzyżem się zebrali*

<https://drive.google.com/open?id=1UAMHiNEWIWYWctLXTQQpa9CIIdsCarO8I>

Myśmy pod Twoim krzyżem się zebrali, świętym przymierzem połączył nas krzyż. Tobieśmy wiecznie serca swe oddali, przyjmij i w księgi żywota je wpisz.

3. ČTENÍ Z BOŽÍHO SLOVA – Matouš 27, 11-56

Ježiš zatím stanul před prokurátorem. Ten se ho zeptal: „Tak ty jsi židovský král?“

„Sám to říkáš,“ odpověděl mu Ježiš.

12Na žaloby vrchních kněží a starších pak ale vůbec neodpovídal. 13„Neslyšíš, z čeho všeho tě obviňují?“ zeptal se ho Pilát. 14Ježiš ale k prokurátorovu velikému překvapení vůbec na nic neodpovídal.

15Prokurátor měl ve zvyku propouštět o svátcích na přání lidu jednoho vězně. 16Tehdy tam měli významného vězně jménem Barabáš. 17Když se sešly zástupy, Pilát se jich zeptal: „Koho chcete, abych vám propustil? Barabáše, nebo Ježíše zvaného Mesiáš?“ 18(Věděl totiž, že mu ho vydali z pouhé zášti.)

19Zatímco Pilát předsedal soudu, jeho žena mu poslala vzkaz: „Neměj nic do činění s tím spravedlivým! Dnes jsem kvůli němu měla hrozné sny.“

20Vrchní kněží a starší ale navedli dav, aby si vyžádali Barabáše, a Ježíše aby nechali zemřít.

21Prokurátor se jich zeptal: „Kterého z těch dvou vám mám propustit?“

„Barabáše!“ zvolali.

22„A co mám udělat s Ježíšem zvaným Mesiáš?“ ptal se Pilát.

„Ukřižovat!“ zvolali všichni.

23„Co udělal zlého?“ ptal se dál.

Oni však křičeli ještě víc: „Ukřižovat!“

24Když tedy Pilát viděl, že nic nezmuže a že je stále jen větší a větší rozruch, vzal vodu a před zástupem si umyl ruce. „Nejsem vinen krví tohoto muže,“ řekl. „Je to vaše věc!“

25A všechen lid zvolal: „Jeho krev na nás a na naše děti!“

26Tak jim tedy propustil Barabáše, ale Ježíše nechal zbičovat a vydal ho k ukřižování.

27Prokurátorovi vojáci vzali Ježíše do paláce, kde se k němu sešla celá posádka. 28Svlékli ho a přehodili mu rudý plášť. 29Upletli trnovou korunu, nasadili mu ji na hlavu a do pravé ruky mu dali hůl. Pak před ním klekali a posmívali se mu: „Ať žije židovský král!“ 30Plivali na něj a vzali tu hůl a bili ho do hlavy. 31Když se mu dost naposmívali, svlékli mu ten plášť a oblékli mu jeho šaty. Potom ho odvedli k ukřižování.

Golgota

32Když vyšli, potkali jednoho člověka z Kyrény jménem Šimona a přinutili ho nést mu kříž. 33Když dorazili na místo zvané Gulgota (což znamená Lebka), 34dali Ježíšovi napít octa smíšeného se žlučí. Jakmile to okusil, nechtěl to pít.

35Když ho ukřižovali, losovali o jeho šaty. 36Pak tam seděli a hlídali ho. 37Nad hlavu mu dali nápis s jeho proviněním:

TOTO JE JEŽÍŠ, ŽIDOVSKÝ KRÁL.

38Spolu s ním byli ukřižováni dva zločinci, jeden po pravici a druhý po levici. 39Kolemjdoucí pokyvovali hlavami 40a posmívali se mu: „Hej, když umíš zbořit chrám a za tři dny ho postavit, zachraň sám sebe! Jestli jsi Boží Syn, slez z kříže!“

41Podobně se mu vysmívali i vrchní kněží se znalci Písma a staršími: 42„Jiné zachránil, ale sám se zachránit nemůže! Jestli je král Izraele, ať teď sleze z kříže, a uvěříme v něj! 43Spoléhal na Boha, tak ať ho teď vysvobodí, jestli o něj stojí! Říkal přece: „Jsem Boží Syn!“ 44A tak podobně ho hanobili i zločinci, kteří byli ukřižováni s ním.

45V poledne se po celé zemi setmělo až do tři hodin. 46Okolo třetí pak Ježiš hlasitě vykřikl: „Eli, Eli, lama sabachtani?“ to je: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“

*47*Když to uslyšeli někteří z kolemstojících, říkali: „Ten člověk volá Eliáše!“ *48*Jeden z nich rychle odběhl, vzal houbu, naplnil ji octem, nabodl na prut a dával mu napít. *49*Ostatní říkali: „Nech ho, uvidíme, jestli mu přijde na pomoc Eliáš!“

*50*Ježíš znovu hlasitě vykřikl a vypustil duši.

*51*V té chvíli se chrámová opona roztrhla vedví odshora až dolů, země se trásla, skály pukaly, *52*hroby se otvíraly a těla mnoha zesnulých svatých vstala. *53*Ti pak po jeho vzkříšení vyšli z hrobů, přišli do svatého města a ukázali se mnoha lidem. *54*Když setník a ti, kdo hlídali Ježíše s ním, viděli to zemětřesení a všechno, co se dělo, hrozně se vyděsili a říkali: „Opravdu to byl Boží Syn!“

*55*Zpovzdálí přihlíželo mnoho žen, které Ježíše doprovázely z Galileje a pomáhaly mu. *56*Mezi nimi také Marie Magdaléna, Marie, matka Jakubova a Josefova, a matka Zebedeových synů.

4. APOŠTOLSKÉ VYZNÁNÍ VÍRY

5. ZAMYŠLENÍ NAD BOŽÍM SLOVEM

Milovaní v Kristu, milé rodiny, milé sestry a bratři!

Prožíváme Velký Pátek. Den, kdy obrazně řečeno, hledíme na kříž, na kterém zemřel Pán Ježíš. Celkem běžně říkáme: Ježíš trpěl za nás. Zemřel za naše hříchy. Poznáme to od útlého dětství...

V tom dnešním zastavení však chci společně s vámi přemýšlet nad hloubkou tohoto poznání...

Až zasneme, když čteme knihu proroka Izajáše. Proroctví, kterého naplnění vidíme v osobě a díle Pána Ježíše Krista. Zvláštní, jak prorok Izajáš předpovídá věci, které se nám propojí s textem Nového zákona o umučení a ukřížování Ježíše.

To první naplnění můžeme pozorovat, když **hledíme na Hospodina**. Izajášovo proroctví mluví o situaci, za kterou je Hospodinova paže, tedy Hospodinovo jednání. Viditelné jednání. Nepřehlédnutelné. Je to Jeho vůle, která se tady děje. A má svůj cíl i smysl.

To druhé naplnění můžeme pozorovat, když **hledíme na Pána Ježíše Krista**. Izajáš mluví o služebníkovi, který bude vyvýšený Hospodinem... ale dřív, než se to stane, projde cestu utrpení. Lidé budou od něho odvracet svoji tvář. Nebudou po něm netoužit, bude v opovržení... Bude jako ovce vedená na porážku ... Je tady Hospodinův služebník, který bude nejenom trpět, ale dokonce i zemře. A oni si budou si myslet, že je opuštěný Hospodinem...

Naplnění tohoto svědectví tak hluboko vnímáme, když čteme o posledních dnech Ježíše, Božího syna na zemi... Jeho bolest, opovržení, to, čím musel skutečně projít se nás hluboko dotýká...

Ale to není všechno. Na první pohled to vypadá, že si to onen služebník zasloužil. Přichází však překvapivá zpráva. To byli naše nemoci, které on nesl! Byl raněn proto, abychom my mohli být uzdraveni.... Byl odsouzený, zemřel, ale ne kvůli tomu, že by byl hoden smrti, ale kvůli naší nevěrnosti. Byl proklán kvůli našim vzpurnostem! Abychom mohli být Bohem uzdraveni.... Položil svůj život jako náhradu za naši vinu. Jeho oběť přinesla jakési zadostiučinění. Nebudeme zatíženi minulostí hříchu a vin právě kvůli této jeho oběti. Dostáváme novou šanci života s Hospodinem právě kvůli oběti tohoto služebníka...

To nás zastavuje. Nemáme s tím zkušenost. Vždyť když uděláme něco špatně, následky za to si neseme sami. Když dítě zlobí, není za něj potrestaný jiný sourozenec, anebo dokonce rodič... Ani v Bibli nenajdeme nic podobného. Když někdo zhřešil, byl potrestán viník... Ale onen služebník nesl viny lidu.... Kristus trpěl, protože nesl naši vinu.... To byl Boží plán záchranu pro člověka...

On sám ve svém těle vynesl naše hříchy na dřevo kříže, abychom zemřeli hříchům a byli živi spravedlnosti. Jeho zraněním jste byli uzdraveni. Neboť jste bloudili jako ovce, ale nyní jste se obrátili k pastýři a strážci svých duší.

1. Petra 2, 24-25

A tak hluboko vnímáme proroctví Izajáše i z **pohledu lidu, z toho našeho pohledu...** Pochopení a úžas. On nesl naše viny! Kristova smrt byla pro mě záchranou a ziskem.

Hřeby nedržely Tě na kříži, vím.

Ani lidská zloba, můj držel Tě hřích.

Hřeby nedržely Tě na kříži, vím.

Jen z velké lásky ke mně jsi tam šel.

Co říct na závěr? Přemýšlela jsem nad tím, že toto proroctví Izajáše četl na své cestě domů Etiopský dvořan (Sk.8.kap) Četl je, ale nechápal, nerozuměl tomu, co čte. Nevěděl, o kom to prorok zvěstuje... Bůh k němu tehdy poslal Filipa, který mu celé toto proroctví vztáhl na osobu Ježíše Krista, na dílo Jeho vykoupení... Dvořan nad touto zvěstí nezůstal chladný...

Když čteme toto proroctví, chápeme jeho naplnění v osobě Pána Ježíše Krista.... Ale nejde jen o pochopení... Jde o to, aby nás tato zvěst přiblížila k Bohu víc... proměnila... zastavila... Amen.

Společně přemýšlejme:

1. **Jaké je Hospodinovo jednání v mém životě. Nepřehlédnutelné, jasné... Za čím vším vidím ve svém životě Jeho moc?**
2. **Ježíšovo utrpení, které mi dává novou šanci... Konkrétně v čem jsem prožil toto naplnění v poslední době?**
3. **Pochopení a úžas. Otevřené oči a srdce. Jaké je svědectví mého života?**

6. MODLITBA

7. MODLITBA PÁNĚ

8. PÍSEŇ: *Bůh buď s vámi než se sejdeme zas*

https://drive.google.com/open?id=1ObbvKty3C86cnLuVQm_WAIDCurnHHGkG

1. Bůh buď s vámi, než se sejdeme zas. Moudrost svoji vždy vám dávej, v stádcí svém vás zachovávej; Bůh buď s vámi, než se sejdeme zas. Než se sejdeme, než se sejdeme tam u nohou Ježíše, než se sejdeme, než se sejdeme, Bůh buď s vámi, než se sejdeme zas.
2. Bůh buď s vámi, než se sejdeme zas. Hrozili vám nebezpečí, On vás chovej ve své péči; Bůh buď s vámi, než se sejdeme zas. Než se sejdeme, než se sejdeme tam u nohou Ježíše, než se sejdeme, než se sejdeme, Bůh buď s vámi, než se sejdeme zas.
3. Bůh buď s vámi, než se sejdeme zas. V lásce své vás zachovávej, zhoubných vichřic uchovávej; Bůh buď s vámi, než se sejdeme zas. Než se sejdeme, než se sejdeme tam u nohou Ježíše, než se sejdeme, než se sejdeme, Bůh buď s vámi, než se sejdeme zas.

9. ZÁVEREČNÉ POŽEHNÁNÍ

Polská verze

Umiłowani w Chrystusie, drogie rodziny, siostry i bracia!

Przeżywamy Wielki Piątek. Dzień, w którym – mówiąc obrazowo – patrzymy na krzyż, na którym umarł Pan Jezus Chrystus. Przychodzi nam to całkiem łatwo – powiedzieć: Jezus cierpiał za nas, zmarł za nasze grzechy. Znamy to od dzieciństwa... W tym dzisiejszym zamyśleniu chcę jednak wspólnie z wami zastanowić się nad głębią owego poznania.

Kiedy czytamy księgę proroka Izajasza, jesteśmy zachwyceni. Proroctwo, którego wypełnienie widzimy w osobie i dziele Jezusa Chrystusa. To szczególne, jak prorok Izajasz przepowiada fakty, które łączą się z tekstem Nowego Testamentu o cierpieniu i ukrzyżowaniu Jezusa.

Pierwsze wypełnienie możemy obserwować, kiedy **patrzymy na Pana**. Proroctwo Izajasza mówi o sytuacji, za którą widoczne jest ramię Pańskie, czyli działanie Boże. Widzialne działanie. Nie da się go nie zauważyć. Jego wola, która dzieje się tu i teraz. Ma swój cel i sens.

Drugie wypełnienie możemy obserwować, kiedy **patrzymy na Jezusa Chrystusa**. Izajasz mówi o Studze, który zostanie wywyższony przez Boga... Ale zanim się to stanie, przejdzie drogą cierpienia. Ludzie będą od Niego odwracać swoją twarz. Będą Go unikać, pogardzać Nim. Będzie jak owca prowadzona na rzeź... Sługa Pana, który nie tylko będzie cierpiał, ale nawet umrze. A oni będą myśleli, że Go Bóg opuścił...

Jakże głęboko odbieramy wypełnienie tego świadectwa, kiedy czytamy o ostatnich dniach Jezusa, Syna Bożego na ziemi... Jego ból, wzgardzenie, to, przez co musiał naprawdę przechodzić, głęboko nas dotyka...

Ale to nie wszystko. Na pierwszy rzut oka wygląda to tak, jak gdyby sobie na to wszystko ów Sługa zasłużył. Kolejne zdanie przynosi jednak niespodziankę: były to nasze choroby, które On niósł! Został zraniony po to, byśmy my mogli zostać uzdrowieni... Został skazany, zmarł, jednak nie dlatego, że był godzien śmierci, ale z powodu naszej niewierności. Został przeklęty z powodu naszego buntu. Abyśmy my mogli zostać przez Boga uzdrowieni... Położył swoje życie w zastępstwie za nas, z powodu naszych win. Jego ofiara przyniosła swego rodzaju zadośćuczynienie.

Ze względu na tę ofiarę nie będziemy obciążeni przeszłością grzechu i win. Otrzymujemy nową szansę życia z Bogiem właśnie ze względu na ofiarę tego Sługi.

To musi nas zatrzymać. Nie mamy z tym doświadczenia. Zawsze, kiedy zrobimy coś złego, następstwa ponosimy my sami. Kiedy dziecko rozrabia, nie zostaje za to ukarany ktoś z jego rodzeństwa czy nawet rodzic... Także w Biblii nie znajdziemy nic podobnego. Kiedy ktoś zgrzeszył, był winien, podlegał karze.

Jednak ten Sługa poniósł winy ludu... Chrystus cierpiał, ponieważ wziął na siebie naszą winę. Taki był Boży plan zbawienia człowieka...

„On grzechy nasze sam na ciele swoim poniósł na drzewo, abyśmy, obumartszy grzechom, dla sprawiedliwości żyli; jego sińce uleczyły was. Byliście bowiem zbłąkani jak owce, lecz teraz nawróciliście się do pasterza i stróża dusz waszych“ (1 P 2,24-25).

Głęboko postrzegamy proroctwo Izajasza także **z punktu widzenia ludu, z naszego punktu widzenia...** Zdumienie i zachwyty. On wziął na siebie nasze winy! Śmierć Chrystusa stała się dla mnie ratunkiem i zyskiem.

„To nie gwoździe Cię trzymały, lecz mój grzech.

To nie ludzie Cię skrzywdzili, lecz mój grzech.

To nie gwoździe Cię trzymały, lecz mój grzech,

Choć tak dawno to się stało, widziałeś mnie!” (Halina Kudzin, Golgota)

Cóż można powiedzieć na koniec? Zastanawiałam się nad tym, że to proroctwo Izajasza czytał w drodze do domu dworzanin z Etiopii (Dz 8). Czytał, ale nie rozumiał tego, co czyta. Nie wiedział, o kim jest tu mowa. Bóg posłał wówczas do niego Filipa, który mu wyjaśnił, że całe to proroctwo dotyczy Jezusa, Jego dzieła odkupienia. Dworzanin wobec tej wieści nie pozostał obojętny...

Kiedy czytamy to proroctwo, rozumiemy, że wypełniło się w osobie Pana Jezusa Chrystusa. Ale tu nie chodzi tylko o zrozumienie. Chodzi o to, by nas ta wieść bardziej zbliżyła do Boga, przemieniła, zatrzymała...Amen.

Zastanówmy się wspólnie:

- 1. Jak Bóg działa w moim życiu, tak, że nie można tego przeoczyć...? Co jest dla mnie w moim życiu przejawem Jego mocy?**
- 2. Cierpienie Jezusa, które daje mi nową szansę... W czym konkretnie przeżyłem to wypełnienie w ostatnim czasie?**
- 3. Zrozumienie i zachwyty. Otwarte oczy i serce. Jakie jest świadectwo mojego życia?**